

VICTORIA FURCOIU

ÎNVĂȚĂMINTE PENTRU SUFLET

*Ediția a IV-a,
revizuită și adăugită*

*Cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Andrei,
Episcopul Covasnei și Harghitei*

*Editura Arco Iris,
Mărcuș, 2025*

CUVÂNT DE AUTOR	3
CÂT DE PUȚIN... !	4
PORUNCA I	6
PORUNCA a II-a	9
PORUNCA a III-a	11
PORUNCA a IV-a	14
PORUNCA a V-a	15
PORUNCA a VI-a	18
PORUNCA a VII-a	20
PORUNCA a VIII-a	22
PORUNCA a IX-a	25
PORUNCA a X-a	29
DĂ-MI VOIE, DOAMNE, SĂ ÎNTREB!	31
PORUNCA SFÂNTĂ A IUBIRII	37
CUM AM PUTEA... ?	40
DOAR EL E DUMNEZEU	42
UN GÂND BUN ÎN VREME DE PANDEMIE	44
LUMINĂ PESTE NORUL PANDEMIEI	46
TU EȘTI CALEA	47
SLAVĂ ȘI RECUNOȘȚINȚĂ	50
RUGĂMINȚI	52
DATE BIOBIBLIOGRAFICE	55

Bibliografie:

- „NOUL TESTAMENT CU PSALMII - EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ BUCUREȘTI” – 2016;
- „Cele zece porunci explicate pe înțelesul tuturor” – Protos. Nicodim Măndiță.

Cât de puțin ne ceri Tu, Doamne,
Nouă, ca oameni să trăim!
Doar respectând voile Tale,
Putem avea Planeta-n schimb!

Atunci când omului i-ai dat
Chipul și-asemănarea Ta,
Nimic în schimb nu i-ai luat;
Te-ai îngrijit de viața sa.

I-ai dat de toate omului:
Pământ, lumină, apă, hrană,
Făcând lege dorința lui;
Doar de porunci să țină seamă.

Ascultând glasul lui Iisus,
Mai-Marele Învățător,
Care cu dragoste a spus
Sfinte povețe tuturor,
Aflăm că toți putem să-i fim
Prietenii buni, numai atunci,
Când dovedim că vrem și știm
Să-mplănim sfintele porunci.

Călăuziți de-a Sa povață,
Pentru cei mari și pentru prunci,
Orice ne-ar fi sortit în viață,
Să ținem seamă de porunci!

Ce înțeleg eu despre ele,
Cât încă am cugetul viu,
Slăvind divina Ta putere,
Dă-mi voie, Doamne-aici să scriu!

În cartea sfântă, Decalogul
Are la început mereu
Porunca Lui ce-ndeamnă omul
Spre un singur Dumnezeu.

**„Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău,
să nu ai alți dumnezei afară de Mine!”**

Să ai un singur Dumnezeu!
Numai la el să te închini
Smerit; doar El să fie al tău,
Cel Unic Creator de lumi!

Chiar dacă pare nevăzut,
De mintea noastră necuprins,
E Adevărul Absolut,
Atotputernic, Neînvins.

În judecată, Cel mai Drept,
De oameni, Cel mai Iubitor,
În toate, Cel mai Înțelept
Și peste iad, Biruitor.

Vine atunci când nu gândești,
El este unde nu te-aștepți
Și, arătându-ți că greșești,
Te-ajută răul să-l îndrepți.

E Cel care deschide porți
La care bați când îți e greu
Și e același pentru toți
Cei care cred în Dumnezeu.

Din dragoste nemărginită,
Un înger păzitor ne-a dat,
S-avem ființa ocrotită,
Să ne ferească de păcat.

Și fără de sfârșit iubire,
Prin fiul Său, ne-a dovedit,
Pentru a noastră mântuire,
În chin, pe cruce răstignit.

Cu dragoste de-L vei slăvi,
Crezând doar în puterea Sa,
Nicomand nu te va părăsi,
Dragoste îți va arăta!

De-L vei căuta pe Dumnezeu,
De vrei alături să-L găsești,
Ferește-te să faci vreun rău,
Să poți iubirea să-l primești!

Poți să fii bun și înțelept,
Când unii rău te-ar judeca,
Să-ți pui speranța în Cel Drept
Și-n dreapta judecata Sa!

Iar când ai săvârșit greșeala
Și l-ai cerut Lui să te ierte,
S-arăți c-ai prețuit iertarea,
Greșeala să nu se repete!

Greșind mereu, prin rea-voință,
Uitând de Bunul Dumnezeu,
Vei fi muștrat de conștiință.
Prin ea vorbește glasul Său!

De poți să te învrednicești,
Lui Dumnezeu supus să-l fii,
Poruncile să le păzești,
Tot greu îl poți birui!

Oricât de multe crezi c-ai ști,
Oriunde-ar duce drumul tău,
Să nu uiți de porunca-ntâi,
Să ai un singur Dumnezeu!

PORUNCA a II-a
„Să nu-ți faci chip cioplit și
nici asemănare a vreunui lucru... !
Să nu te închini lor, nici să le slujești lor!”

Să nu îți faci vreun chip cioplit
Sau vreo asemănare-a lui,
La care să te-nchini grăbit
Să-ncalci porunca Domnului!

Să nu te-nchini la chip cioplit,
A lucrului asemănare,
Din cele câte-s pe pământ,
În cer și-n ape curgătoare!

Să chemi îngeri Dumnezeiești,
În soarta ce ți-e hărăzită,
Să-ți spună cum să te ferești
De-a idolilor rea ispită!

Idoli de care-ai auzit
Că ar avea puteri divine;
Dar nu te lăsa amăgit!
Doar Dumnezeu e pentru tine.

Nu idolatriza beția,
Fumatul, orice desfrânare!
Nu ridica în slăvi trufia
Care căderii e cărare!